

ΡΟΜΙΛΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοσόν και πρώτον ἀπαριθμούντες χρόνον
ἐξεροόμεν και πάλιν ἴστην γῆν τῶν Ἰαρθενῶνων.

Ἐστὸ χίλια κ' ἑνιακόσια δεκαέξη
καιένας δὲν γυωρίζει τί θὰ τρέξη.

Ρόμματα και συνδρομαί—ἀπ' ἀθέσιας πρόξμη.
Συνδρομη γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ἔνα ἑμωσ μέρη—δέ κ ε φράγκα και ἴστὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν καινὸς εὐμοσίου τσελεπή
δι καιλοῦμεν σώματα ε Ρωμοῦ ἀνελλική
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κ' ὅμοιος ἀπ' ἔσω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Ἰουλιου δεκαέξη,
μπέλικος παρὰς θὰ τρέξη.

Χίλια και τρακόσια κ' ἐνενηταένα,
κόμματα Σωτήρων τρώγοντ ἔνωμένα.

Μάφοροι στροφαί περι Σωτήρων,
που κάνουν ψηφοθήραν και τὸν κληρον.

Α

Βαστώντας ἴδινα χέρι δεκανίκι
και ἴστ' ἄλλο των τὴν Ἀπταρη τὴν Νίκη
ἐβγήκαν κ' οἱ Σωτήρες μὴ φορά
και φήφους κ' κυνηγοῦσαν μὴ χαρά.

Ἐπήγγαιναν ἔδωθε κ' ἴκει πέρα,
καιουρδιστὸν κοπάνιζαν ἀέρα,
ἴγουρρορίζαν τὰ δόλια τάντερα των
κ' ἴκαναν και Συλλόγους ἐπιστράτων.

Ὁ κύκλος τῶν Σωτήρων σφαδάζει,
κ' ὁ κόσμος ἀφελῶς διασκαδάζει
μὲ πρόσωπα Σωτήρων οὐσαστά,
που πᾶνε και μαζί και χωριστά.

Διδάσκαλοι και γῆρας πολιτικῆς
ἔχουν ὀραίους τρόπους και γλυκαίς,
κ' ἐντέχνως ψηφοφόρους καιτηχοῦν,
και κρέτοι σφαιριδίων ἀντηχοῦν.

Δὲν ἔχουν ἄλλο πρόγραμμα ἴστὸ χέρι
παρὰ τὸ πῶς νὰ βρίζουν τὸν Λευτέρη,
και νὰ τὸν λὲν καιμμίαρο προδότη,
ἴάγο τρομαρὸ κ' ἴσακωρίτη.

Λένε πῶς ἔχει μέσα του δαιμόνιο,
πῶς εἶναι κάποιο πνευμα καιαχθόνιο,
και σὴν κ' αὐτὸν καιουρρο και φονιά
δὲν ἴγνώρισαν ἀκόμη ἴστων ντουγιᾶ.

Και πάλι μὲ κόμμέναις τῆς φτεροῦγαις
ἐβγήκαν οἱ Σωτήρηδες ἴτῆς ρούγαις,
και τώρα ξαναμπήσαν σὲ μπαλάδες
και πέρουν και γανιὰ τοῦς καιχαλάδες.

Κυττάξω τοῦς Σωτήρας τοῦς καιρούς,
ὅπου τοῦς τρώνε γύπας τὸ σηκότι,
πᾶνε και καιτηχοῦν ἐφημερούς,
πᾶνε και ἴστων παπὰ τὸν Παπαφώτη.

Μὲ σύνεσι και εὐλάβεια περίοσια
μπαίνουν και σ' Ἐκκλησιαίς και σ' Ἐξωκκλησιαίς,
και καιτηχοῦν πολλοὺς και διαφόρους
φαλάδες, ἴσρες, και νεωκόρους.

Γιὰ κάλπαις δὲν τοὺς λείπει νοὺς καὶ γνῶσις,
μήτε φαλμὲς σὲ πλάγιο βαρὲ,
καὶ μὲ λογῆς λογῆς μεταμορφώσεις
τοὺς βλέπει: κάθε χάχας κι' ἀποραί.

Καὶ σήμερα σὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα,
ποὺ δοξασιὸς θὰ μείνη 'στὲν αἶθνα,
τοὺς εἶδα νὰ φορέσουν παπαδίστικα
καὶ μὲ πολλοὺς 'στὰ γέλοια ξεκαρδίστηκα.

Β'

Φοροῦνε καλυμμαύχι, πετραχῆλι,
ἀφορισμοὺς ψελλίζουσι τὰ χεῖλη,
καὶ τρέχουσι κι' οἱ γνῶριμοὶ κι' οἱ φίλοι τῶν
καὶ σκέθουν καὶ φιλοῦν τὸ πετραχῆλι τῶν.

Τοὺς ξέρω τοὺς Σωτήρας τοὺς ἀνάκους,
τοὺς ξέρω τοὺς παλῆους τοὺς Παπουλάκους,
γνωρίζω καὶ τὴν πάναγνη φυχή τῶν
καὶ τρέχω νὰ μοῦ δώσουν τὴν εὐχή τῶν.

Τὰ χέρια τῶν σηκάνουν κι' εὐλογοῦν
δοσοὺς καὶ τώρα ψήφους κυνήγουν
γιὰ τῆς καληαῖς φαρτριάς τῆς λυσάραϊς,
ποὺ προσκυνοῦν καλπάκια καὶ φασάραϊς.

Σωτήρες 'στοὺς Σωτήρας τρέχουν τόσοι
καὶ σκούζουσι 'στὰ πλήθη τραγικά
ὅτι ποτὴ τὸ χέρι δὲν θὰ λήθῃσι
ἐκείνου, ποὺ ψήφιση τὸν Βρακά.

Ξεγάνω τῆς πολλαῖς μας συμφοραῖς
καὶ τρέχω σὲ καιροὺς, ποὺ 'στῆς οὐραῖς
τῶν σκύλων ἐκρεμοῦσαν τὰ λουκάνικα.

Καὶ μέσα 'στὸν ἀγῶνα τῶν καλπῶν
ἱσρατιῶν βλέπω μὲ σκοπεῖν
καὶ μ' ἀνασκουμπομένη φαρδομάνικα.

Προβάλλουν μεγαλύνοντες τὸν κλῆρον
καὶ κἀτὶ τραγογένηδες 'στὴ μέση,
κι' ὄλους τοὺς ἀντιπάλους τῶν Σωτήρων
τοὺς στέλλουσι 'στὸ θιάβολο πεσοῖσι.

'Στὸ πόδι κι' οἱ παπάδες, πάντες ἴτε,
καὶ κάθε συνοικίας ἀφημέριος
ἄς κατηχῆ κρυφὰ κι' ἄς κατηχῆται,
κι' ἄς ὕψωθῇ μαζί μας ἑναέριος.

Κτυπήσατε προδότες ἀνιέρους
καὶ δοσοὺς ἀποκαλοῦν φιλελευθέρους,
καὶ προσεθέτω πᾶς ὁ κατηχοῦμενος
ἐπάνω τῶν Σωτήρων ἐποχούμενος.

'Ομάς ἐκ ρασοφόρων ψάλλει σῶνταιρα,
καὶ τὰγια κρατοῦσα δισκοπότηρα
ἐπιχέται τὸν δλεθρον σ' ἐκαίνους,
ποὺ τοὺς παρόντας βλέποντες κινδύνους
δὲν βάζουν τὸ καλπάκι καὶ τὸ φέσι,
ποὺ τόσο 'στοὺς Σωτήρηδες ἀρῆσι.

Καὶ τὸ παπαδολόγι 'στὸ ποδάρι,
τῶν ἐκλογῶν ν' ἀρχίσῃ τὸ τροπάρι.
Καθένας διπλοκάμπαν 'ἄς σημαίνῃ,
καὶ σήμερα σὲν ἄξιος ποιμὴν
ἄς κατηχῆ τὸν κόσμον, ποὺ ποιμαίνει,
μὲ κομματάρχου φλέγουσαν ὀρμὴν.

Καὶ μίτραι προσεθέτωσαν χρυσαί,
ἄς κάνουν κάθε ράσο μηλωτῆν,
κι' ὄλοι περιβαλλόμενοι μ' αὐτῆν
ἄς ὕψωθῃν καθὼς τὸν Ἐλισσαί.

Εὐτυχιῶν περιβλεπτοὶ δοτήρες
φορτόνοται προγράμματα τρανά,
ἐφράξαν καὶ πάλιν οἱ Σωτήρες
κι' ἐμφρόνως ἐμελέτησαν καινά,
καὶ τοὺς ναοὺς ἀκόμη τοῦ Κυρίου
μετέβαλαν εἰς οἴκους ἐμπορίου.

'Ἡ δὲ Πατρίς ἡ φίλη, ποὺ στενάζει,
κι' ἐγὼ, πρὸς τοὺς Σωτήρηδες φωνάζει,
ποὺ νέκταρ εὐτυχίας ξαναῆται,
θαυμάζω τὰ καινούρια σας τερτίπια.

Θαυμάζω τὰς μεθόδους, τὰ προγράμματα,
ποὺ κάνουν τὸν καθένα νὰ ρεμβάζῃ,
καὶ βλέπω πῶς καὶ μ' ἔλα τὰ γράμματα
ἢ κούτρα σας ἀκόμη κατεβάσει.

Θαυμάζω μὲς 'στὴν τόση παραζάλη σας
κι' ἐνφ' κολλοῦν ἀπάνω σας ταιμπούρια,
ποὺ θιάβολο τὰ βρῖσκει τὸ κεφάλι σας
ἐκεῖνα τὰ τερτίπια τὰ καινούρια.

Θαυμάζω τὸ μισαλὸ σας καὶ τὰς γνῶσεις σας
καὶ τόσας θαυμαστάς μεταμορφώσεις σας,
ποὺ βγάξετε τὰ πρὶν Μακεδονίστικα
καὶ σήμερα φορεῖτε παπαδίστικα.

'Ακόμη τὰ μισαλὰ τὰ περιώνυμα
εἰς ἐκλογῶν ἡμέρας εἶναι γόνιμα,
κι' ἐπευφημοῦνται τρόπαια καὶ κλέη,
ποὺ κόσμος τὰ κυττάζει καὶ μὲ κλαίει.

**Ὁ Γούναρης ὁ παλαιός, ποῦ νότες ἐνωτίζεταί,
ἀπὸ τὸν νέον Γούναρην Ἀνταντικὸς βαπτίζεται.**

Γ'.

Τι νῆς μυστηριώδης... γαλήνη κατὰ πάντα,
ποῦ ρεμβασμοὺς ὄραλους καὶ πόθους προκαλεῖ,
ἐταν τοῦ Γρηγορίου τὸν μέγαν ἀνδριάντα
ἐντρομος τὸν ἀκούω τοιαῦτα νὰ λαλή:

Ἐμπρὸς ἐμπρὸς, παιδιὰ μου, κι' ἀνάφετα λαμπάδες,
προγενικῶν λιφάνων ἀκοιμητοὶ φρουροί,
μετὰ χαρᾶς μου βλέπω πῶς τώρα κι' οἱ παπάδες
ἐγιναν κομματάρχαι Σωτήρων Ἰσραὶ.

Κι' ἐγὼ θὰ κατηγήσω καθένα κουτομύγιο,
κι' ἐγὼ θὰ παροτρύνω καὶ τὰ πεκαβολέγια
ν' ἀνασκουμπώσουν τώρα τὰ φαρμακινικά των
κατὰ τῆς προδοσίας τοσοῦτων κατεράτων.

Κι' ἐγὼ θὰ κατηγῶ κρυφὰ κρυφὰ τὸν κλήρον,
κι' ἐγὼ θὰ κατηγῶ τὰ ρασοφῶρα φέτρα,
καὶ σύμβολον κλεινὸν κομμάτων διακόρων
ἄς γίνῃ κι' ἡ οσπητὴ τοῦ Πατριάρχου μέτρα.

Μετὰ χαρᾶς κυττάζω τριγῶρα συνηγμένους
κἀτι τραγοπαπάδες καλὰ κατηχημένους,
μὰ βλέπω καὶ τὴν ράβδον τὴν ποιμαντορικὴν
καὶ τὴν ἐκτός νὰ κρίνῃ κι' ἐκτός πολιτικὴν.

Σωτήρων κομματάρχας ἄς βλέπω παναμόμους
ναῶν ἐφημερίους,
καὶ νέους Χρυσσοτόμους,
καὶ νέους Γρηγορίους.

Εἶναι καιρὸς νὰ λείψουν τὰ πατριωτικά,
πιστεύετε σὲ κάθε τρανὴ φεουτοφυλλάδα,
καὶ δίνετε βρισίδι σ' ἐκείνον τὸν Βρακὰ
καὶ σ' ἔποιοι ἀλλοὺς θέλει: μεγάλη τὴν Ἑλλάδα.

Ἄς ξεχασθῶν, παιδιὰ μου, τὰ χρόνια τὰ παλὰ,
κι' ἐκείνης τῆς κρεμάλας ἡ φοβερὴ θηλειά,
κι' ἄς βάλουν κι' οἱ παπάδες σὰν νέοι πατριώται
καθουκι καὶ σαρίκι,
ὅπου νὰ τοὺς κυττάζουν ἰθαγενεὶς προδῶται
καὶ νὰ τοὺς πιάνῃ φρίκη.

Ὁ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
σὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
γαλάτε καὶ μ' ἐκείνων
τὸν Ρήγα τῶν Φερῶν.

Καὶ τοῦτος σὰν ζευξέκης ἐτράθηξε πολλά,
γαλάτε μὲ μαρτύρων καὶ προπατόρων θήκας,
καὶ τοῦτα μου τὰ ράσα σηκώσατε τὰ ψηλά,
καὶ δρῆψατε μεγάλας κατ' ἔγχωριῶν νίκας.

Κτυπήσατε προστάτας μ' ἀκράτητον ὀργήν,
ὅπου κ' ἐμέ, τὸν πύργος ἀγχόνης ὑποσάντα,
μ' ἔφεραν ἰσθῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθέραν γῆν
κ' ἔστησατε σὰν βλάκας αὐτὸν τὸν ἀνδριάντα.

Τραλλοὺς ὄνειροπόλους,
ποῦ σπέρνουνε τριβόλους,
κτυπάτε, πολεμάρχοι.

Τὸ βῆμα σας ταχύ,
κ' ἔχετε τὴν εὐχή
πνεγμένου Πατριάρχου.

Αὐγὴ νέα ξημερόνει,
ξεριάξετε τὴν σκῆνη
κάθε φειρισμένης κάπας.

Μὰς ὅτ' ἀπὸ πάθου ποῦ μὰς τρώει
ὁ Δημήτηρης τῶν Πατρῶν
γίνεται παπᾶς καὶ Πάπας.

Νάτος!... κἀναὶ καὶ βακτηῖσια,
κ' Ἐκκλησιαίς κ' Ἐξωκκληῖσια
τρέχει μόνος του ν' ἀνοῖξη.

Καὶ παπάδες κατηγχεῖ
ἐν μεγάλῃ προσοχῇ
καὶ μεγάλῃ κατανύξει.

Ἐὐλογεῖ παπαβολόγι
μὲ τιάρ' στὸ κεφάλι,
καὶ ματρᾶ μὲ κομπολόγι
πόσους Μπέηδες θὰ βγάλῃ.

Ἐν σκηναῖς οὐπτιῶν πατέρων
δουὸς παρακαθίξει,
κάλλουν γέρω του καρδιαῖς.

Καὶ κατὰ Φιλελευθέρων
παρορμᾶ κ' ἔξεραθίξει
καὶ καμπόσας παπαδιαῖς.

Μ' ἄγιαστούραις περπατεῖ,
ρήματ' ἄρηγτα προφέρει,
μὰ κ' ἀπίγγανο κρατεῖ
κ' ἔξορμίζει τὸν Λευτέρη.

Κάθετα σὲ Πάπα θρόνον,
κ' ἔρχονται μ' ἐλαδεια
Μπέηδων Ἐθνικοφρόνων
ἱερὰ Κογκλιβία.

Δίνουν ὅτους προδότας φάπα,
καὶ μὲ νέον κράζου μένος:
ἔσο τρεῖς εὐλογημένους,
Πατρὶνὲ παπὰ καὶ Πάπα,
καὶ τοὺς Μπέηδες ἀγάπα.

Μὲ λογιῆς λογιῆς φαλτήρια
πάσι καὶ σὲ μοναστήρια,
γὰ νὰ μάθῃ τοῦ Λευτέρη
πῶς τὸ τρίβο ἢν τὸ πιπέρη
κομματάρχοι καλογέροι.

Νάτος νάτος!... μὲ φαλλῖδια μπαίνει μέσα σὲ καλλιὰ
καὶ τοὺς λέει πῶς θὰ μείνουνε δίχως γένεια καὶ μαλλιὰ,
ἂν κ' αὐτοὶ δὲν ἀφορίσουν τὸν ἀνίερο προδότη,
ποῦ τοῦ φῖνε τὸ σηκῶτι.

Ἀπὸ καλογέρους βγαίνει
σὲ καλογρηαῖς πηγαίνει
λέγωντας: εἰρήν' ἔμην,
ἀλληλοῦσα κ' ἀμῖν.

Μαῦρον σμήνος εἰς τὴν Γούνα βλέπω προσκολλώμενον,
καὶ φρενήρεις ἐν φθαῖς,
ἐν ὀργάνοις καὶ χορδαῖς
ξαναφάλλουν τοῦ προδότη τὸν ἀναβαλλώμενον.

Τέτοια λέει, κ' ἔρωτοῦνε τῆς πολιτικῆς τὸ φῶτρο,
ποῦναι πρῶτο μὰς ὅτ' ἀπῶτα:
καὶ παπᾶς ἔγενεθ' ἄητρο;
ἔτσι τᾶπερε μὲ νῶτα.

Καὶ ναμπούσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Πάρετε τὴν Ἑσπερίαν, ἤγουν τὴν Ἐφημερίδα,
ὅπου μὲ λαμπράς εἰκόνας βγαίνει μέσα ὅτ' Ἰονδῖνον,
καὶ τιμᾶ καὶ μεγαλύνει τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα,
ὅπου τᾶρα διατρέχει κρῖσιμον καιρὸν κινδύνων.